

[Ministeren for offentlige arbejder]

fordelt over landet, dels bredbåndsforbindelser baseret på lyslederteknik til centraler og hovedfordelere og endelig koaksialkabler baseret på traditionel, analog teknik fra hovedfordelere til fællesantenneanlæg.

Der synes også at være enighed om to afgørende forudsætninger for etableringen af det omtalte net. Den ene forudsætning er den, at de almindelige telefonabonnenter ikke skal pålægges omkostninger i forbindelse med, at der tilvejebringes faciliteter for langdistancefremføring af udenlandsk TV. Den anden forudsætning er – og den synes der også at være enighed om – at heller ikke de offentlige kasser skal betale for nettets opbygning. Nettet skal med andre ord finansieres og drives ved opkrævning af de nødvendige takster, altså en brugerfinansiering og ikke en skatteyderfinansiering.

Jeg skal så gå over til at kommentere forslagens enkelte punkter.

Punkterne 1, 2 og 3 er i vid udstrækning sammenfaldende med de overvejelser, som regeringen selv gør sig på dette felt. Det samme kan dog ikke helt siges om bemærkningerne til de 3 punkter, i hvert fald ikke samtlige, og heller ikke om de generelle bemærkninger. Jeg tænker her på det i bemærkningerne til punkt 2 anførte om de aktivitetsmuligheder, som hybridnettet skulle give i landdistrikterne.

I de generelle bemærkninger antydes, at også de 400.000 husstande, som i teleadministrationernes rapport af november 1983 ikke i første omgang var forudsat betjent, nu skal have tilslutningsmulighed, og dermed antydes, at forslagsstillerne måske ikke helt har gjort sig omkostningsforholdene ved hybridnettet klare. Det må i hvert fald slås fast, at de økonomiske virkninger af forslaget, som omtales i bemærkningerne, netop er knyttet til det sæt af forudsætninger – som jeg sagde i min indledning – som teleadministrationerne har arbejdet med. Såfremt der pilles herved, vil tallene komme til at se ganske anderledes ud. Men så langt, så godt – i principiel enighed.

I forslagens punkt 4 hedder det imidlertid, at taksterne »for hybridnettet skal være ens for alle tilsluttede abonnenter uanset deres geografiske placering eller størrelsen af de fællesantenneanlæg, hvortil de er knyttet.«

Det er på dette punkt, forslaget mest afgørende afviger fra regeringens hidtidige over-

vejelser og også fra teleadministrationernes rapport eller plan. Forslaget om, at tilslutnings- og abonnements takster for alle tilsluttede abonnenter skal være ens uanset geografisk placering og størrelse af fællesantenneanlæg, udelukker jo, at der kan blive tale om en markedsstyret udvikling.

Når forslaget så yderligere kombineres med det forhold, at alle fællesantenneanlæg uanset størrelse og placering tilsyneladende også skal have krav på tilslutning, er enhver sammenhæng med teleadministrationernes rapport borte.

Det er velkendt, at enhedsprisen pr. abonnent er voksende ved nettets forgrening, og såfremt man skal betjene også de ca. 400.000 husstande, som ikke var forudsat betjent i teleadministrationernes rapport, skrider det økonomiske grundlag. Så er den samlede omkostning ikke længere 2½ mia kr. og gennemsnitstaksten ikke længere 420 kr. eksklusiv moms, således som det anføres side 4 i afsnittet »Økonomiske konsekvenser af forslaget« i bemærkningerne til beslutningsforslaget.

De egentlige landområders situation skal naturligvis følges tæt og tilgodeses, så vidt det overhovedet er muligt, og her vil jeg især pege på regeringens teknologiprogram. Men det kan samtidig fastslås foruden det allerede sagte, at jo før man kommer i gang med oprettelse af hybridnet på de tættere bebyggede steder, desto før vil det også komme ud i de egentlige landområder, og man kan altså også slutte modsætningsvis.

I forslagens punkt 5 foreslås skabt et takst- og finansieringssystem, som kan neutralisere uheldige konkurrencemæssige forhold i relation til hybridnettet. I bemærkningerne opstilles 3 modeller for styring: A, B og C, og jeg har med glæde hæftet mig ved, at forslagsstillerne her lægger tingene meget åbent frem og erklærer deres villighed til at diskutere spørgsmålet nærmere under folketingets behandling.

Min tid er knap i forhold til det store, ret teknisk betonedede emne, så jeg skal med hensyn til modellerne A og B kun sige, at de, som svenskerne siger, går inte ihop – de går ikke op. Man kan ikke sige, at det er gratis, når der alligevel skal betales, for et eller andet sted skal betalingen jo komme fra, og som jeg allerede har redegjort for med hensyn til de tyndere befolkede steder, kan vi